

гите им, към които са привързани зверовете, от тая страна долита глухо ръмжене и звън от синджири, около колелетата на талигите се боричкат с весели закачки обвити с дрипи дечурлига... А ето вътре в талигите пък хроми старици лежат изнемогнали от дългия път. И колко те са грозни, страшни с големи един или два пожълтели зъба, посивели коси, а лицето с хиляди гънки. Но да е само това?- с дни не са турили вода на лицето си, нечисти, смрадливи....

И все пак щастлив, доволен е техният живот”.

Населението навсякъде ги посреща благосклонно, тъй като поверието, че мечката носи щастие е разпространено повсеместно в българските територии. Според него, ако мечка влезе в дома ти, ще бъде на бекет, ако мома погали по главата мечка – ще се ожени за добър момък. Идвањето на мечкадар е добро предзнаменование, то е знак за дебела снежна покривка, за здраве и обилна реколта. Важна е ролята на мечката и в народната медицина. Ако някой боледува от уплаха, той може да бъде излекуван като му се прикади с мечи косъм или го нагази мечка. Нокти

Мечкадарите започват своето гала-представление

и зъби от мечка се използват като амулети срещу уроки при малки деца (Иванова, Кръстев 2006: 108-111).

В същото време съществува и определен страх от мечката. “Дай да ти побая – казала една циганка на един селянин - да не те закача мечка, ако те срещне. По-добре, бабо - отговорил селянинът, побай ми да не ме среща” (Маринов 1914: 80-81).